

ZENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

Annie Řihová, Monowi, Nebr. Vážení redakce! Předně přeji et. pořadatelce "Z. H." vše to nejlepší v tomto novém roce a vám, milé dopisovatelky, totéž. V tomto měsíci březnu jest počasí moc pěkné, jen že, co toto písn, dělá se velký vítr a ten, myslím, bude zas celé jaro. A tu se pak venku špatně pracuje. Jakkáz ale pomoci, člověk musí snášet dobré i zlé. Nyní musím také se zmínit, jakou jsme měli loni úrodu. Ovesa jsme namíltili 385 bušů, pšenice 250 a ječmene 40 bušů. Korma byla moc pěkná a ještě nikdy mě ruce tak nebolely od lámání jako letos. Ale vzdor tomu jest to moje nejmilější práce na farmě. Lámalas bych třeba i v noci, jen když to hodně přibývá do boxny — to je moje radost. Pšenice byla na to velké sucho moc pěkná, ne však oves, neb měl špatné zrno. — Ted, něco o tom píti, o němž etu stále ty debaty. Já zas vám, drabé družky, pravím, že je mně milejší opílec než lakomec. Ovšem opileci jsou rozdílní. Mnohý na příklad vypije toho dost a není mu nic, kdežto jiný zase vypije jen několik sklenek, více nenesa a už je na hromadě. Proto není třeba proti nim bojovat. Pilo se před námi, pije se přítomně a budoucně — budou snad píti ještě více. Protož, drabé etenářky, přijde-li vás manžel domů, jak se říká, trochu "stříklý", jen se s ním nevaďte, není to nic platné. Nejlépe jest mírně s ním promluvit a uložít jej do postele. Považte jen, co by dělali a kam by šli lidé, již jsou nyní zaměstnání v lihovarech a pivovarech, kdyby tyto zavřeli? Ovšem že jsou někteří muži, když přijdou domů spítí, žl, ale všichni nemohou za jednoho a jeden za všechny. Např. se může každý, má pak lepší kuráž do práce. A zač by stál ten člověk, který by si ani té sklenice piva nedopřál — takový by se nemohl ani mužem zvatí. Můj starý se také napije, ale vždy přijde domů v čas a je samý humor a často mne popadne a taneuje se mnou po kuchyni a děti se jen smějous. Ted si ale vezměte na mušku lakomece. Ten přijde do méta, sliny se mu dělají v ústech a rád by nějakou vypil, ale pomyslí si v duchu: "Brachu, musíš si nechat chuf zajít, škoda pťáku!" A jestliže takový přece vejde do saloonu, učiní tak jen za tou příčinou, že ho tam někdo počastuje. Raději ten pťáček vstřídi do puněochy a má-li toho mamonu v puněochy více, už myslí, že vykoupi celé Spojené Státy i s armádou a po čase i Mexiko. A člověk takový si ani doma nedopřeje, tím méně pak své rodině. Znalas jsem dost takových a když některý z nich zemřel, přišlo vše mezi advokáty. — Ted ještě musím odpovédět onomu panovi, který psal, "než se dva berou, že má dříve jeden druhého poznat," a odpovím uvedením dvou případů: Můj bratr v Chicagu přišel jednu neděli do divadla, tam spatřil dvě a za 14 dní měl svatbu; jsou šťastni a mají se rádi jako děti. Sestra její chodila se svým nastávajícím mužem celé tři roky. Když spolu chodili za svoboda, byl její nápadník jako cukrkandl a jako máslo se rozplýval, ale když jí dostal, teprve ukázal, co umí. Jednu dobu s ním nemohla ani býti pro jeho darebáctví. Vydělal až \$16 týdně a to vše rozházel. Jeho žena prala a vydělala týdně pouze \$8.00 a přece z toho ještě něco ušetřila. A příkladů takových znám mnoho. Co se týče dopisů, líbí se mi všechny, jak od et. dopisovatelek tak od et. dopisovatelů. A vy, pane Motáčku z Missouri, dejte o sobě zase něco vědět a sdělte s námi, jak se tam máte. Pozdravuju et. vaše manželku. Zdáli pak se na nás ještě pamatujete? A nyní bych prosila et. etenářky, aby mi sdělily, jak se dělá pravý český perník. Dále bych prosila ty, které chovají kruty, aby vypsalý své zkušenosti s nimi, zvláště pak, jak nejlépe je možno pěstovat. Srdečný pozdrav všem!

Růžena Chloupková, Bluff City, Kans. — Milé družky! Přicháám vás zase navštívit a v naší

"Hlídku" si s vámi pohovořit. Která z vás má nejvíce kuřat? Já jich mám na padesát a čtyři mi zahynula. Pokud se týče počasí, to není nyní valné, neboť je pořád mlhavo. Více o něm psát nebudu, ježto vím, že si toho et. redakce nepřije. Paní Novotná má pravdu: Mužům, kteří moc pijí, to patří. Nového tu moc není, leč ze mezi lidmi zle fádí nemocí, tak jako v Chicagu a jiných městech, kde jsou nemocnice přeplněny. Co se asi stalo s tetou Vítámvasovou, že už tak dávno v naší "Hlídku" nebyla? Snad má tolik práce s kuřaty, že nemá ani chvilky na psaní. Ano, kuřata dají mnoho práce, ale dostane-li se jim náležitá péče a pečlivého ošetření, pak hezky rostou. Koněm se srdečným pozdravem. Na brzkou shledanou!

Anna Kulíková, South Omaha, Nebr. — Ctěná redakce! "Zenská Hlídku" určena byla pro ženy, k naší zábavě a poučení. Svým myšlenkám, tuším, může dát každý volný směr a každý má právo svůj náhled veřejně projevit. Naše dopisovatelka B. Novotná dosti často upoutala moji mysl k vážnému přemýšlení a závěrek mého uvažování jest, že paní Novotná nebyla asi v životě nikým pochopena a že duševně trpí! Vždy jsem s ní sympatizovala a s ní mně není ona jen osobně známa, chovám k ní nezměrnou úctu. Poslední dopisy pí. B. Novotné vyvolaly u mnohých etenářů nevoli a i sama naše paní pořadatelka, M. Burešová, uznala některé věty za nemístné. Jsme naší pořadatelkou, mohla dopis pí. B. Novotné jednoduše zníeti, což by bylo bývalo na lepší než dáti jej do tisku... však doufám a věřím v naše etenářstvo, že bude spravedlivé, an "každý soud má své polehčující okolnosti", na něž se musí bráti zřetel. A my zajisté z vděčnosti za dlouholeté dopisování budeme k pí. B. Novotné shovívavými a učiníme nejlépe. Netýká-li se to nás, tu nebudeme to jednoduše na nás vztahovat; pí. B. Novotná vždy psávala s výjimkou. Rovněž dopis p. J. Nováka z Modoc, Kans., nebude as žádná ženě lížit srdce a já, mít fonograf, zvěčnila bych jej pro jeho způsob vyjadřování se. Tolik však víme všechny, že u všech národů najde se nějaký vyvrhel, ať to již muž nebo žena. Ale to paní Novotná svými dopisy ani dost málo nenapravit. Kde nepomohou šediny otec, ustaraná tvář matky, ženy, milenky nebo děti, tam veskeré domluvy vyzní na plano, takový otupělec, muž či žena, bude své rodině jen pro hanbu a posměch. A proto, pí. B. Novotná, neptejte více o mužích. Mohla jste si vzít na mušku ženy, mezi nimi najdou se opilé, vdané zaprodavné, nehospodyně i špatné matky, a dopisy vaše byly by s chválou a uznáním přijaty. Chtěl bych vám p. J. Novák laskavě sdělit, co tím myslí — "žádá mravná a vzdělaná žena podobné hádky a ruznice nevyhledávat!" Co má dělat mravnost se vzdělaností? Či myslí pan dopisovatel, že lidé vzdělaní jsou vždy mravními? Ano, máte pravdu, kdo by odbíral list, když se musí tolik zlobit. Budeme se ale, milý pane, snažit psát i zábavně, jako o "přepadení pána dámaní a podvělkáčích", o "divém skotačení krávy a prožité při tom úzkosti", o "Adamovi a Evě", a budeme také psati i o tom, o čem jsme nikdy neslyšeli a co jsme nikdy neviděli a bude konečně všem urádkám. Tak na zdar!

Emilie Čejková, Valparaiso, Nebr. — Ctěná etenářky "Zenská Hlídku"! U je to hezky dlouho, co jsem mezi vámi nebyla, a proto jsem se rozhodla zajít k vám a trochu se pobavit. "Zenská Hlídku" jest stále navštěvována četnými sestrami, jimž platí můj dík. Dopisy pí. B. Novotné jsou jaksi naproti myslí některých lidí, ale co mně se týče, já s ní souhlasím. Milé etenářky, my farmářky budeme se co nevidět zabývat nasařováním slepic a zahrádkami. Pořád jest stále pěkné a tak toužím po dni utíkat, že se šlovček sdělí, že si přes tu zimu takřka ani neodpočinul. Letošní zimu mohlo

se po domácku stále venku pracovat. Pouze asi jedenkrát bylo dosti špatné počasí, a sice asi v polovici února. Napadlo trochu sněhu, kterýž za krátký čas rozlátl a cesty se náramně rozjezdily. Na to přišel mráz a ten to dodělal. Ač bylo hodné bláta, vyjeli jsme si do divadla, ale když jsme se vraceli domů, tu jako kdybychom jeli po kamení. Ani si, milé etenářky, nedovedete představit, jaká to byla pro nás zkouška. Byli jsme víc ve vzduchu než na sedadle. — Já jsem ted v svého švákra, ale co toto písi, jsme už ve městě a tak nemusíme jezdit do divadla po těch hrozných smrazkách. Můj švagr jest ted usazen v Brainard. Brainardůj občané uspořádali jim překvapeníčko a měli jsme se dobře. V Brainard se mi to dosti líbí, ale v brzku se budu muset odebrat opět domů. — Jak pozoruji, jen málo dívek dostávají se do "Zenské Hlídky". Já ale na to pranic nedbám. Necht se mi jen smějí, že se mýchám mezi starší dámy. Doufám, že mně mezi sebe laskavě přijmou. Abych nezapomněla, musím též srdečně poděkovat milé paní pořadatelce, která si na mne vzpomněla a blahopřála k Novému roku. Byla jsem radostně překvapena, když jsem obdržela krásnou pohlednici. Pro tentokrát koněm i přeji "Zenské Hlídku" hodně nových členkyň.

J. A. Plavetsová, La Moille, Ia. — Ctěná redakce a milá pořadatelko! Nejprve dík za upravení mého dopisu, jakých myslím, dojde vás více. Divím se vaší trpělivosti, ale — každé povolání má své stinné stránky. Počasí máme zde hezky teplé, ale při tom silné větry. Právě dnes nám přišel zase mráz. Musím s vámi též sdělit, jakým neštěstím zde byla postižena jedna rodina. Jest tomu už 7 let, co přišel k zabiti na dráze North Western jeden syn, který tam pracoval jenom asi 14 dní. Minulý měsíc přišel k zabiti na Iowa Central druhý syn, zaměstnaný tam pouze asi měsíc. Oba přišli o život ve stejném stáří 21 roků, první byl ženat pouze šest neděl a druhý měl před svatbou. — Též se musím zmínit o té americké elitě, když jest tato tak chválena. Jest nás zde jenom pět českých rodin a ostatní jsou Američané, jak se totiž oni sami nazývají, ale můj muž jim říká Irčané. Věřte, že jsem neviděla větších pijanů nad tyto vychválené Američany. A co jest ještě daleko horší než o opilství, jsou tito náruživě oddáni živkání tabáku. Já se budu rádi chci dusit kouřem, než abych řichala ten husný zápach z "čun-tabáku". Když u nás přijde člověk po ránu do obchodu, má všeho na celý den dost, více nepotřebuje a tolik jest jisto, že ten den ušetří na stravě, neb má žaludek zkažený. Byla jsem mezi Němci i Čechy a měla jsem tudíž příležitost poznati všelijaké lidi, ale co se děje mezi Američany, to jsem neviděla nikde. Na vřehodě jsem byla mezi samými Američany a kde nepil muž, pila žena. Dobře psal pan H., že je všude koukol mezi pšenici a když si chce člověk k něčemu pomoci, tak musí dělat. Já se v Evropě hodně nadřela a měla jsem z toho jen sedřené tělo a zisk žádný. Kdyby sem přišly ženy od nás, ani by jim nenapadlo stěžovati si, zvláště když viděly, že jim přibývá. Nadarmo se věru neřikalo u Vyšap, "až přijde Semtíš, tu bude řepa brzy venku". To je dvůr neb pauství hraběte Žehuskyho a dvory jsou v nájevu. Na dvoře pak, který mají Selerové, sází se jen řepa, neb ve Vrdech a Čáslavi mají cukrovary. A kdo znáte ty nesnáze se řepou, když se na zimu dobývá, dozráte zajisté, že práce o ní není lehká. Ale vte tó, že ve staré vlasti jest všitna každá pomoc, i ta nejmenší. A proto, když rolnici a domkáři jsou hotovi na svém, jdou si nadělat trochu těch kořálů řepných na panské, aby měli trochu krmiva na zimu a tak nemusili žnět, jak napadne sněh, sáhnutí k jdi suché, kterou úzkostlivě loží na jaro, až zaodnou zapřábat krávy do urání. A jen si pomysle, že, tehdy se vstává o jednu hodinu půlnoci a ve tři se už marširuje na pole. Večer pak přijde se do snu v 8 hodin a noc se vie mlíže — též deset až jedenáct hodin. Když hodín přijde na spaní? Dvě

nanejvýše tři hodiny musí postavit a přec žádná nenafiká jako zde. Jest to věru k neuvěření, jak se zde vše převrátil — neb každý si tu nařká na velké bezpráví. Můj otec vždy říká, že si jest svým neštěstím každý sám vinen. Vždyť jsou případy, že děvče ví, jaký jest mladík, který za ní chodí. Ale je hezký, umí pěkně tancovat a to je celý svět, který v něm vidí. — Která pak už máte nasazeno na kuřata? Já jsem měla loňského roku 5. dubna už 29 kuřat a do 15. se mi jich vyliho 49. A když byl ten sněh, měla jsem je přikryta starými karpety v budkách, okolo těchto jsem dala drát, aby měla kde chodit a všech, na ni vydržela přes ty sněhy i přes léto. V červenci jsem je už zabíjela, neb za ty tři měsíce vyrostla tak, že jsme měli výtečnou večeři. Já totiž po celé léto nestrojím obědy až teprve večer, neb můj muž mi v poledne domů nechodí. — Mám zaseta rajská jablčka, jež mám od "Amerického Venkova", a pěkně mi vzeběžejí. Doufám tudíž, že i ostatní semena dobře vzejdou. Kdo dosud "Americký Venkov" nemáte, objednejte si ho, neb jest to časopis laciný a poučný. Koněm s pozdravem et. redakci a naši pořadatelce, jakoz i všem etenářům a etenářkám.

Bečlák, Wagner, S. Dak. — Ctěná redakce! Právě dnes jsem etl dopis pí. Bedřisky Novotné z Crete, Neb., a rozhodl jsem se napsati několik řádek "o ženách pro ženy". Nechei se nikterak mluhati do ženských záležitostí, ale když zmíním paní tak na muže si vyjádří, tu myslím, že máme plně právo se hájiti. S tím vším souhlasím. Proč ale paní ta nenapíše též něco, co ženy umí? Mnohý muž přijde večer z práce domů unaven a hladov, ale večer nemá ještě hotovou. A když mu žena připravuje "lunch" k obědu, doběhne do krámu a koupí za 10c uzeniny neb slaniny a muž, chudák, při tom musí dřít jako mezek. A koupí-li si za 5c piva, tu již dostává od ženy. Dále pak, některá žena má v domě více nečistoty než jí najdete jinde v chlávě. Mám za to, že by paní Novotná mohla podruhé napsati raději něco poučného. Zatím koněm s pozdravem všem etenářům.

Marie Kaizarová, Wakita, Okla. Ctěná redakce! Posílám předplatné na "P. Z." který se mi velice líbí, obzvláště ale naše "Zenská Hlídku" jest pro nás nanejvýš zajímavou. Milé družky, jak pak se těšíte na to jaro? Já se už nemohu ani dočkat, až budu moci dělat v zahrádce. Jak která máte už hodně kuřat? Počasí tu máme právě jarní. Nyní nám v té suché Oklahomě konečně namoklo, jen že to trochu pozdě. Pšenice jsou moc poškozeny, některé pro suchu ani nevyšly. Ted zas pro mokro se nemůže orat pod oves. Milé družky, jak se vám líbila ta skládanka "Pod bačkorou"? Byla pěkná, že ano! Tím jest vinna ta naše ne spokojenost, že chceme něco více, než máme. Zde v Americe mají ženy práva dost, že si ho už více ani přát nemají. Podíváme se jen do staré vlasti, zvláště my, které jsme tam vyrostly. Tam jsou živý jen z práce rukou svých. Každá tam musí jít do práce, pracuje od časného rána až do poledne a sotva že upraví nějaký ten oběd, už zase běží po práci. A přijde neděle a ona musí na místo odpočinku začít a spravovat, kde toho třeba. Tak si myslím, jaký jest to rozdíl mezi postavením ženy tam a zde. Tady si vezmou noviny, sedneme si do houpiáku a pohodlně čteme, kležto tam na místo novin musí žena, zvláště ta, která má několik dětí, zabývat se správkou hromady šatů. Pan manžel pak jde do hospody, někdy přijde k večeru, někdy až v noci, jak mu to dovoří kapsa aneb stěti v kartač. A ženy ty jsou spokojeny, ani je to nenapadne, že by to mohlo být jinak. Jsou tak již vychovány. — Mnohý muž řekne: "Celý týden dřu a abych se ani v neděli nenapil?" A při tom ani nepomyslí, že žena jeho také dře a že by též potřebovala posilnění. Nemyslím však, že všichni snad jsou takými. Vím, jest koukol mezi pšenici — Nu, jáni etenářové, jestliže vás některého snad dopis můj pobouří, jen mě laskavě opravte. Dopis můj se poměru v čechách. V naší Oklahomě máme prohibici a v ji-

Zdravé, šťastné děti
a dorostlí lidé nalézají se v těch domácnostech, kde
DRA. PETRA
HOBOKO
Je domácím lékem. Vylučuje nečistoty ze soustavy tělesné a tvoří novou, bohatou, červenou krev a buduje pevné kosti a svaly. Připraveno z čistých zdravých dávkových kořenek a bylín zvláště se hodících pro děti a lidi slabé soustavy těla.
V užívání po více než sto let je časem zkoušeno a časem vyzkouleno. Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, ale dozdává se lidem přímo od jediných vyrobitelů a majitelů. Adresujte: 19-28
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 80. HOYNE AVE. Chicago.

ném státu Unie jsem dosud nebyla. Srdečný pozdrav všem!

Skořicové věnečky.
Uříi na míse půl libry másla, přimíchej k němu tři žlutky jejen po druhém, etvrt libry mletého cukru, a jednoho citronu ostrouhanou kůru, dvě kávové lžičky tlučené skořice a posleze tolik mouky, aby bylo těsto jako na kukesy; dobře je promíchej, dej na vál, rozválej je na prst tlusté, vypichuj s tvořítkem malé věnečky, pomaz je ušlehaným bílkiem, posyp drobně usekanými mandlemi a nech je zvolna péci.

Slané preclíčky.*
Dej do mísy libru mouky, dej do ní dvě velké lžice másla, dva žlutky a jedno celé vejce, trochu tlučeného závoru, kávovou lžičku kvásku, a zadělej to dobrým mlékem v hodné tuhé těsto, dobře je na míse vypracuj, dej je pak na vál moukou posypaný a hodně je prohněť rukama, a pak válečkem vytloukej až jest dobře propracované, nech skynout, pak z něho dělej malé preclíčky, a nech je opět skynout, potom je klad do osolené vařící vody, vařečkou jim opatrně pohni a jakmile vyplavou na vřeh, rychle je vyndej, posyp je makem smíšeným se solí, klad je na plech máslem pomáštěný a nech je v dobře rozpálené troubě trochu zčervenat.

KOUPELE
jsou velmi zdravé a prospěšné celé lidské soustavě.
Vedle obvyčejného mýdla lze na mytí připravit velmi levné pytlíčky z řídké látky, zvané chees-cloth, mající as šest paleů v průměru. Tyto naplne do polou obvyčejnými pšeničnými otrubami, smíchanými s fialkovým kořenem, zvaným Orris root, dvě unce tohoto na libru otrub. Pytlíček se seje a může se užívati místo mýdla. Zjemní pleť a jest příjemný ku mytí. Též uvařený oatmeal se může

Fr. Tomšů,
1459 So. 16. Str., Omaha.
prodává ve velkém i malém
BÍLOU I ŽITNOU MOKU,
OBILÍ, SENO A VŠEHO DRUHU KRMIVO.
Dovoz zdarma!
Tel. Doug. 4872. 47tf

Střevíce, které dají nohám odpočinek.
Vyrábíme střevíce nejlepšího druhu. Svršky a podešve z nejlepší kůže. Nač kupovat obuv z výhodných továren, když se vyrábí také zboží na západě.
Každý pár těchto střevic jest zaručen. Obchodníci necht nám dopisou pro vzorky. tf
Kirkendall & Co., Omaha,
Vyrabitelé nejlepší obuvi na západě pro západní lid.

THERE IS SOMETHING AESTHETIC ABOUT GOOD WHISKY, SOMETHING ARTISTIC AND INSPIRING. AN ESSENTIAL CHEMIST.

HIGHLY MATURED IN WOOD BOTTLED IN BOND
ILER'S PURE RYE WHISKY
STANDARD DISTILLING & DISTRIBUTING CO.
The Willow Springs Distillery
DISTILLERY NO. 1 - DIST. OF NEB.
GUARANTEED UNDER ALL PURE FOOD LAWS

UNDER THE PURE FOOD LAW ONLY "ALL RYE" WHISKIES CAN BE LABELED "PURE RYE"